

paa denne Konto. — Som en „Ny § 3“ har jeg under Nr. 8 foreslaaet, at der „paa andre Lossepladser for Affald eller under lignende Forhold“ osv. ligeledes kan forbydes Svinehold og eventuelt Anvendelsen af de dertil benyttede Bygninger. Den ærede Minister angav nemlig, at der kunde være — hvad der ikke var oplyst for ham — enkelte andre Steder, hvor Forholdene kunde være, om end naturligtvis i meget mindre Omfang, af samme eller beslægtet Natur som ved Lossepladserne her i Kjøbenhavn, og det er derfor, jeg har tilladt mig at foreslaa denne Bestemmelse. Erstatningen vilde imidlertid have en forholdsvis ringe Betydning i saadanne underordnede Tilfælde, saa jeg har ment, at medens Vurderingen skulde foretages af 3 dertil af Retten udnævnte Mænd — fordi der skal tageres Bygninger, altsaa ikke ganske det Samme som Taxation af Dyr — saa skulle iøvrigt Erstatningerne indredes efter Reglerne i Loven af 1857. — I Forslaget til § 3 har jeg tilladt mig at optage, foruden Ministerens Indhold af § 3, at Slagtning saavel ved Svineslagterierne som hos Private i nærmere bestemte Kredse kan sættes under offentligt Tilsyn. Jeg antager nemlig, at det vil være ønskeligt, at, naar der forekommer flere sporadiske Tilfælde i et Herred, man da midlertidig kan sætte Slagtningen i hele Herredet under offentligt Tilsyn. Det vilde nemlig have en overordentlig virksom Indflydelse paa at faae Sygdommen udryddet, og for Svineslagteriernes Vedkommende synes man jo at være enig, skjøndt jeg maa erkjende, at det maaste er lidt for haardt at paalægge Svineslagterierne hele Udgiften til det stadige Tilsyn af Dyrslæger, hvilket altid maatte udføres af 2 eller flere, naar der slagtedes, stiftetvis hver Dag og hver Nat. — Jeg vilde gerne her til § 3 have føiet en Bestemmelse om — men det vil vel være vanskeligt nu at bringe i Forbindelse med den øvrige Lov — at autoriserede Dyrslæger, som overvære en Slagtning, enten efter Ministerens Foranstaltning eller paa Foranledning af Private, skulle være forpligtede til at stemple de Dyr, som de finde sunde efter Slagtningen, og at en saadan Stempeling efter Ministerens Opskrift og med Stempeler, udliveredede af Ministeren, skal være gyldig for Dyrssalg paa Torve og andre Steder, uden at iøvrigt Politimesteren kan gjøre Vanskeligheder i den Henseende. Jeg har navnlig tænkt derpaa af Hensyn til Forholdene her i Kjøbenhavn, idet man paa- staar, at de Bestemmelser, som gives med Ministerens Approbation, skulle særlig vanskeliggjøre Indførslen fra Svineslagterier

udenfor Kjøbenhavn til Torvehandelen her. Til § 4 har jeg tilføiet 3 Forslag, som kunne afstemmes uden Forbindelse indbyrdes. Det første gaar ud paa, at der „efter „Svinebesættningerne“ indstyttes: „og øvrige i Lov af 29de December 1857 nævnte Husdyr“. Det er lige overfor Difteritis ikke nødvendigt; men for at supplere den i selve Lovforslaget med Hensyn til Svinebesættninger angivne Regel. Det er altsaa med andre Ord Tanken, at, naar der, ligesom nu her ved Svinedifteritis, maatte opstaa Sygdomme hos andre Husdyr af den Bestaffenhed, at Ministeren maa gribe til at benytte Loven af 29de December 1857, da maatte særlig i saadanne Tilfælde Kommunalbestyrelsens Medvirken kunne paafaldes paa den i Paragrafen foreslaaede Maade, altsaa ikke blot for Svin, men ogsaa for Heste og Husdyr; alt eftersom der opstaaer Sygdomme hos disse Arter af Dyr, for hvilke Ministeren maatte træffe særegne Forholdsregler, da skulde han være berettiget til gjennem Politimesteren at paalade Kommunalbestyrelsens Hjælp. Jeg har foreslaaet at: „efter Politimesterens Skjøn“ skulde udgaa, idet jeg mener, at det fornødne Antal af dertil egnede Mænd, især naar man havde nærmere Regler af Ministeren, kunde fastsættes af selve Kommunalbestyrelsen, der dog maaste havde sikrere Skjøn end selve Politimesteren. Tilføielsen „for enhver Art af Husdyr“ hænger sammen med Tilføielsen: „og øvrige i Lov af 29de December 1857 nævnte Husdyr,“ idet det er naturligt at antage, at, naar det f. Ex. er Heste, mod hvis Sygdom der skal træffes Foranstaltninger, vil der være andre Mænd at udnævne end for Svin og andre Kreaturer, altsaa „efter de foreliggende Forhold.“ Iøvrigt har jeg foreslaaet, at de Mænd, som Kommunalbestyrelsen vælger, skulle ikke være pligtige til at modtage Valget, men skulle være villige til at modtage det, det skal altsaa være frivilligt. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Villighed vil der findes, ogsaa naar der bestemmes, at der gives et vist Bederlag, saaledes som der staar i Forslaget. Forslag under Nr. 12 gaar ud paa, at Ordet „kunne“ udelades; thi det vil vist være rigtigt, at Reglerne gives af Ministeren, altsaa ikke „kunne“ gives, men „skulle“ gives. Det forekommer mig altsaa rigtigt, at man ikke giver Ministeren friere Hænder i dette Forhold, end han nu har lige overfor Lungehøje, og jeg tror heller ikke, han burde have det med Hensyn til § 1, medens derimod Lossepladsernes Brug absolut fremtidig skal være forbudt, ligesom ogsaa enkelte andre, mere hderliggaaende Bestemmelser, end Lovens i Almindelighed tilfigter, kunne